

Valon aineen toimikunnan ensim. vuosikertomus 1903

I.

Valon aineen esihistoria.

Koska nyt sen teosofisluentojen kirjallisuutta hankkivan ja levittävän toimikunnan — jonka tiedotte on ollut olemassa ja toiminnassa noin 15 kuukautta — koska sen ensimmäinen vuosikertomus tullessaan tässä esittämää, lienee paikalltaan luoda lyhyt silmäys sen esihistoriaan, ennenkuin kerromme sen syynystä ja toiminnasta. Ja tätä varten menemme muutamia vuosia taaksepäin ajassa.

Vapaamman henkisen ja uskonnollisen elämän aamusarastuksesta Suomessa voipi pitää Teosofian kirjaston avaamista Helsingissä toimikunnan 1 p:nä 1897. Vaikka silloin vielä ei ollut suomenkielistä teosofisluentojen kirjallisuutta taajana suomalaiselle yleisölle, keskusteltiin kuitenkin innolla semmoisten kirjallisuuden tarpeellisuudesta, siinä paheksi ruotsinkielisten teosofien piirissä, joka säännöllisesti kokoontui kirjastohuoneessa.

Ensimmäiset suomenkieliset teosofiset julkaisut — lukunumrot olivat muutamia artikkeleita Tähtitieteessä, Uudessa Kuukaudessa y. m. — olivat sitten 4 sivua suuruisen lentokirjaneen syksyllä v. 97, nimeltä "Ihminen, miksi ihmet?", josta esitettiin reinkarnationin ja karmaan laakkeiden oppia, ja kansantajuverimässä muodossa, ja Annie Besantin kirjaneen suomennos "Johdanto teosofiaan" syksyllä v. 99, jota vielä tähän saakka on ollut saatavissa.

Mutta teosofia oli yhä vielä suomalaiselle yleisölle täysin tuntematon nimi, vaikka sen oppia ja aatteita eräältä toiselta taholta ruvettiin kausalle esittämään. Emme saa unohtaa sitä jaloa työtä, jota anteloverimme Matti Kurikka suoritti Suomessa, ennenkuin hän lähti muualla ihanteitaan toteuttamaan. Hän tosin ei käyttänyt teosofian nimeä, mutta kun lukee hänen teoksiaan — "Ullapalle", "Ihmiskunnan pelastus", "Moses vai Jesus?" y. m. — huomaa heti, miksi kengän laapu hän on — ja hänen kirjoituksensa ovat niin muodoin olleet tälle raivaajalle teosofian suurille aatteille.

Vasta uusi vuosisata vei purtemme väijemäisille vesille. Vuonna 1901 tehtiin rohkea yritys, kun perustettiin "Uusi Aika" niminen lehti. Tämä viikkolehti ei elänyt kauan, mutta se teki tehtävänsä: se sai teosofian nimen tunnetuksi laajoissa piireissä. Allekirjoittaneen osuomääränä, kun hän siihen ryhtyi, oli tiettyä teosofisten aatteiden levittämistä, mutta koska hän ei yksin olisi uskaltanut hankkeeseen ryhtyä, on tässä kiitollisuudella mainittava toisen toverimme Jean Bolotin nimi, jonka harrastuksesta "Uusi Aika" varsinaisesti syntyi.

Kokouksen anttoivat hänessä olevia toimittajia, tullee myöskin ansaitta kiitos. Kun "Uudessa Aikassa" ilmestyneet teosofiset kirjeet olivat jääneet kesken, päätti allekirjoittanut muutamain lukijain kehoituksesta julkaista ne kokonaisuudessaan kirjana.

Tämä näytti myös uhkarohkeasta yrityksestä, koska kirjalle ei saatu kustantajia. Kuitenkin painettiin se tekijän kustannuksella ja ilmestyi joulukuun v. 1901 nimellä "Valoa kohti". Sen ilmestymisen ei ollut aikoo. Tietä oli siksi paljon raivattu, että kirjan meheritys oli tullut viime joulukuun ilmestyi toinen painos.

Kirjan levittämisen vaikutti prolestaan eräs toinenkin seikka, joka sinänsä on yhtä tärkeä puoli teosofisesta työstämme. Aatteverimme V. Palomaa, jonka huomio oli kiinnittynyt "Uudessa Aikassa" teosofisiin kirjoitelmiin ja joka kerran syksyllä v. 1901 ottamaan larnä eräissä allekirjoit-

Kansan pitämässä suomenkielisessä esillä Yrjönselän 21:ssä oli
ruvennut lukemaan teosofista kirjallisuutta, jota hän lainaili teosofista kirjasto-
lta, alkoi samana iltana v. 1901, allekirjottaneen matkustettua Ruotsiin, josta
niitä teosofisluokkia kelpotajaisia esitelmää tässä Vuorossa, joita tähän päivään
saakka on jatkuvasti pidetty joka pyhäpäivä-aamu klo 9. Hän, veli Palomaa, on
siis harkinnut perustuksen sille tärkeälle työlle, jonka menestyksestä suuresti on
riippunut ja yhä riippuu kirjallisuuden levittäminen. Meidän ei sori häntä
tässä sanoilla kiittä, sillä hän on yksi niistä aatteemme pyrkivästä, jotka eivät itsel-
lään pyydä kiitosta, mutta joiden sydämen toivo on, että kansan innostus aviaan
kanvaksi suureksi ja matittavaksi.

Näiden luentojen aiheuttamana syntyi Valon airut.

II.

Valon airuen synty.

"Kansan syvät rivit ovat ruvenneet karkkaamaan parempaa kirjalli-
suutta kuin mitä sille vallassaolijat tähän asti ovat antaneet."

Näillä sanoilla alkoi toimikuntamme pöytäkirja ja jatkoa sitten,
kertoen Valon airuen syntyä:

"26 p:nä lokakuuta v. 1902 toimittaja V. Palomaa luennossa Pöytä-
kirjan työssä yhdistyksellä luennossa olivat herrat G. Soldanin kehottuksesta valitsivat kes-
kuudesta toimikunnan tieteellisen siveellisen kirjallisuuden aikansaamista ver-
teu. Toimikuntaan tuli valituksi seuraavat viisi henkilöä: G. Soldan, V. Palomaa,
A. Raltonen, F. Sippola ja S. Sampo. Sittemmin liittyivät vapaaehtoisesti toimikuntaan
- G. Soldania sitä erottua - seuraavat henkilöt: O. Reinikainen, K. O. Henriksson ja
Pekka Ervast.

Tämä oli Valon airuen synty. Se oli silloin vielä ilman nimeä, niin, sille ei
ollut silloin vielä mitään. Se ei tieltänyt muuta kuin että suomenkielisiä teoso-
fisten kirjallisuutta oli saatava aikaan. Tätä varten kehitettiin tarjottu: 1) kir-
joitus ja 2) rahojen seuran julkaisemiseen. Kolmas kysymys oli vielä, kenen nimes-
sä kustannettaisiin, mutta se ratkaistiin siten, että kirja kustannetaan tekijän edes-
vartuulla. Asia on sittemmin muodostunut siksi, että allekirjottanut on tullut ni-
melliseksi kustantajaksi ja laillisiksi vastaajaksi ja että toimikunnan jäsenet ovat
toimineet hänen johtajinaan.

Ensimmäinen kysymys - kirjallisuudesta - ratkaistiin siten, että pyy-
dettiin allekirjottanutta kirjottamaan "pienempi teos, jossa esittäisi joitakin piir-
teitä teosofisesta maailmankatsomuksesta käyttämällä teosofia nimityksiä", kuten
sanaat kuuluvat pöytäkirjassa. Mutta toinen kysymys rahasta oli vaikeampi rat-
kaista. Silloin tuli apu silloaan aikaan. Tästä kertoo pöytäkirjassamme seuraavasti:

"23 p:nä marraskuuta 1902 piti toimikunta kokouksen P.T.Y.lli, jossa es-
tettiin ilmoitti, että kenraali C. R. Sederholm oli luennut hänelle, että toimikunta
saisi lahjaksi painosta valmiina, hänen pian ilmestyvänsä teoksensa "Omantunnon
uskonto" (painos 1000 kpl.), jonka suomenkokoisen nimisenä lahjaksi di toimittanut
Martti Humu. Levittämällä ja myymällä mainittua teosta saisi toimikunta pöytä-
kirjassa vastaisen kirjallisuuden kustantamiseksi. Toimikunta piti Ervastille
toimeksi kiittää kenraalia ja Martti Humua aloista lahjoitusta."

Maaliskuussa 1903 Sederholm jätti fyysillisen ruumiinsa, mutta hänen vii-
asiaa pidettiin Huomien arvossa. Hän, Sederholm, tärki sen siineellisen perus-
kiven, jolle me olemme voineet rakentaa.

Tämä oli Valon airuen synty ja tämän perästä alkoi sen varsinainen toi-
minen.

III.

Valon airuen toiminta v. 1903.

a) Toimikunnan jäsenet.

Niistä seitsemästä henkilöstä, jotka toimikuntaan alussa kuuluivat, valit-
tiin puheenjohtajaksi Otso Reinikainen, rahaston ja varastonhoitajaksi F. Sippola sekä
pöytäkirjuriiksi Pekka Ervast. Ensimmäisti, asiamme lämpimästi harrastavana puheen-
johtajamme emme kumminkaan laeuan saaneet pitää; 11 p:nä maaliskuuta 1903
pidettyssä kokouksessa Otso Reinikainen ilmoitti tähtävänsä matkustaa Amerikkaan. Hän
nsä sijaaan valittiin puheenjohtajaksi S. Sampo ja varapuheenjohtajaksi A. Raltonen
seksi ruudeksi toimikunnan jäseneksi Martti Humu. Samaten ensimmäinen rahaston-
hoitajamme F. Sippola, uhrauttuaan asiallemme paljon aikaa ja työtä, jätti mei-
nät lähtevänsä hankkia kankaiseen lauteen. Viime kokous, johon hän otti osaa,
pidettiin toukok. 17 p:nä 1903. Samassa kokouksessa valittiin toinen kunnan ruudeksi
jäseneksi F. S. Johansson, josta myös samalla tehtiin uusi rahaston ja varas-
tostajamme K. O. Henriksson tähtävänsä ainakin toistaiseksi luopua jäsenyydestä-
tään; hänen sijaaan valittiin ruudeksi jäseneksi Antti Tallanen 18 p:nä.

